

**ACA i
ČUDOVIŠTA**

DOLAZAK GOSPODINA KNJIGLIJA

**ĐAUME KOPONS I
LILIJANA FORTUNI**

Prevela Slađana Zdravković

 Vulkančić

Naslov originala: Arriba el Sr. Flat
Jaume Copons and Liliana Fortuny

First published in Catalan and Spanish by

© 2014, Combel Editorial, S. A.

© 2014, Jaume Copons for the texts

© 2014, Liliana Fortuny for the illustrations

Prava za srpsko izdanje © 2018 Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-02457-9

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

1

**BAKSUZNI
DAN**

– Ili ćeš srediti sobu ili ću jednog dana sve baciti u đubre – gundala je moja mama.

Probudio sam se pre samo nekoliko minuta, a ona je već počela s dobro poznatom pesmom.

– Sredi svoju sobu – rekla je. Slušao sam je dok sam doručkovao i nisam mogao da sakrijem osmeh, zato što mi je na pamet pao najbolji mogući odgovor koji sam mogao da dam u tom trenutku.

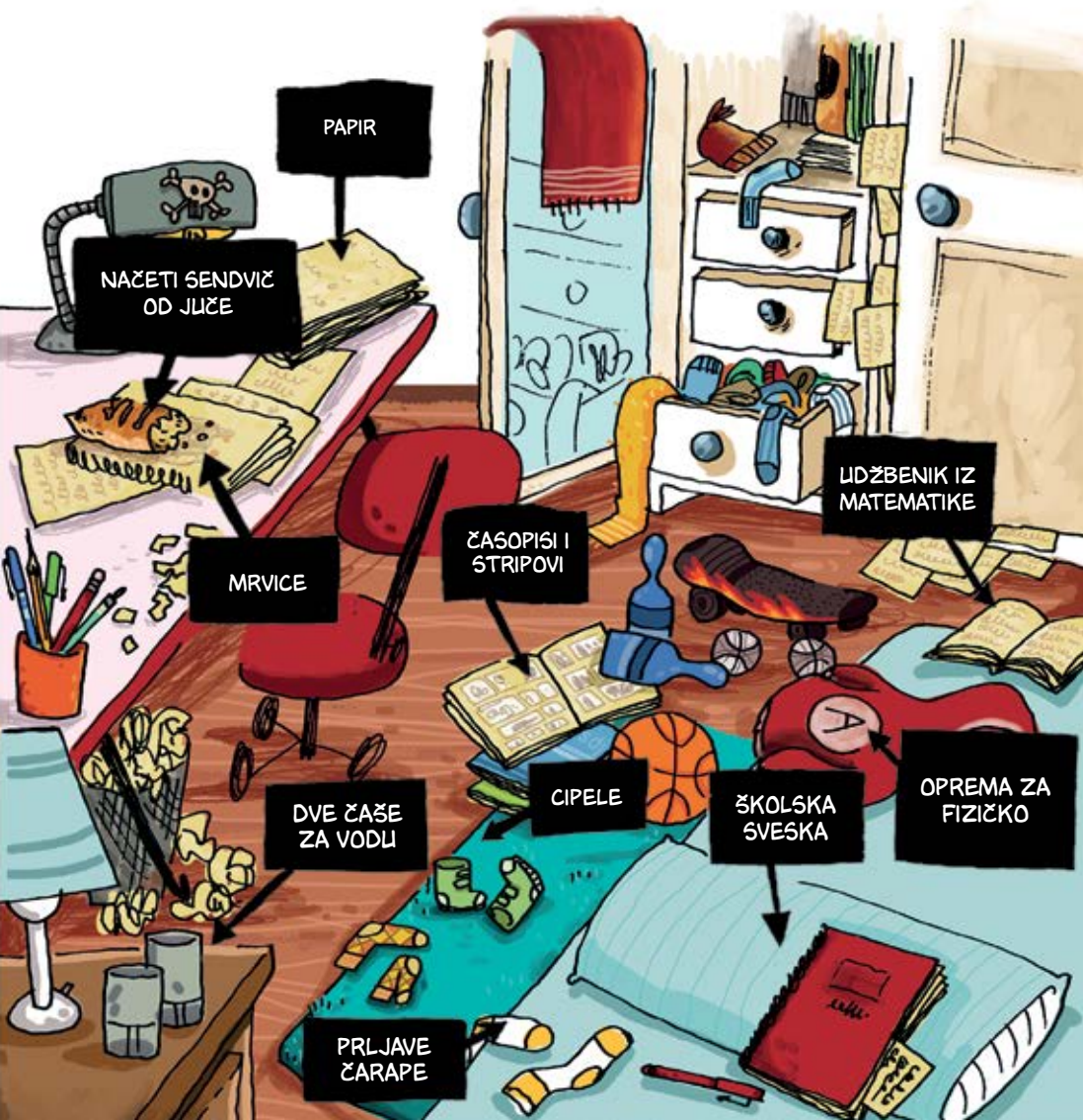
– Ne brini, mama, odmah ću! – viknuo sam.

Naravno, nije mi ništa odgovorila. Oboje smo znali da nemam vremena za sređivanje sobe, jer je već bilo vreme da krenem u školu.

– Srediću sobu kad se vratim iz škole! – uveravao sam je dok je gundala.

Zapravo, istina je da moja mama ima potrebu da sve stvari drži pod kontrolom. Zaista nije postojalo drugo objašnjenje. Moja soba i nije bila tako neuredna, ili se bar tako meni čini.

Dan je počeo majčinim gundanjem, a posle toga je bivalo sve gore. Kada sam stigao u školu, primetio sam da svi moji drugovi nose plave fascikle.

Dobro, Lidija, hoćeš da mi objasniš ili nećeš?

Lidija mi je objasnila da danas treba da predamo sve domaće zadatke od početka školske godine. Uopšte nisam mogao da se setim kad je nastavnica to rekla. I kako je moguće da samo ja za to ne znam? I zašto? Takva su mi pitanja prolazila kroz glavu. Lidija je uvek u sve bila upućena i ova moja nevolja za nju je predstavljala pravu zabavu.

Da li si zapisao
u svesci?

Nisam, izgubio
sam svesku posle
prošlog časa.

ZAR SAM DUŽAN
DA BAŠ SVE PAMTIM?

Jaoj, Aco, pa taj
datum je obeležen i u
školskom kalendaru!

PREDAJA
DOMAĆIH
ZADATAKA

Moram reći da je Lidija, osim što je naporna, i najveća tužibaba, a najgore od svega je što mi je i komšinica. I to ne samo da živimo u istoj zgradi već i na istom spratu. Strava i užas! Svaki put kad vidi moju mamu, iskoristi priliku da me istužaka i za ono što sam uradio i za ono što nisam uradio.

Kakav dan! Prvo moja mama s njenom večitom pričom o sredi-
vanju sobe, a onda Lidiya s domaćim zadacima. Ali to nije bio
kraj. Dva minuta kasnije, na čas je došla Ema, školska bibliote-
karka. I pre nego što je išta izustila, znao sam da je došla zbog
mene.

Prethodnog dana, za vreme školskog odmora, igrali smo
žmurke. Ja sam se sakrio u biblioteci, i kad su moji drugari po-
čeli da me traže, izašao sam trčeći, da me ne bi videli. Tada sam
slučajno oborio na pod nekoliko knjiga. Hteo sam kasnije da
se vratim u biblioteku, zaista sam hteo, da vratim te knjige na
mesto, ali onda sam potpuno zaboravio na to.

Baš kao što sam i mislio, Ema me je primorala da krenem s njom u biblioteku. Međutim, iznenadio sam se videvši da su u biblioteci sve knjige na svom mestu. Pomislio sam kako ipak imam sreće, ali zapravo je njen zločesti um smislio mnogo goru kaznu.

